Poder o amor, violència o bellesa

written by Garazi Álvarez | 25 de September de 2023

Per a superar la violència que destrossa persones des de les primeres edats, cal eliminar la coerció que patim des de la infància per a socialitzar-nos en subordinar la nostra vida a la cerca de poder. La resta de persones es converteixen en instruments i prova del nostre poder. Les relacions afectivosexuals ja no tenen així l'objectiu de l'amor ni del sexe, sinó del nombre i l'estatus dels qui hem conquerit. En els darrers anys ha aparegut el terme "*bodycount*" com una pràctica social en què es compta el nombre de persones amb què s'han mantingut relacions afectivosexuals, sota la falsa creença que, com més experiència tinga la persona, millor serà la relació que mantindran.

Així no és estrany que el llenguatge sobre estes relacions s'òmpliga de lletjor, ridiculitzant i dient coses molt brutes sobre estes parelles ocasionals, les parts del seu cos o les seues pràctiques sexuals. Així no és estrany que també s'acaben omplint de llenguatge groller els comentaris sobre les nostres pròpies parelles ocasionals, cossos i pràctiques sexuals.

Este discurs és tan totalitari a la pornografia, les xarxes socials, les sèries i les escoles què hi ha adolescents que arriben a creure que tot és igual, que no hi ha cap altra

opció. Les persones i relacions del seu entorn que no se sotmeten a esta lletjor són ràpidament atacades intentant tacar-les.

Hem publicat testimonis d'adolescents que consideren que ja s'han embrutat, embrutant la imatge pública d'amics o amigues que no ho han fet, atribuint rotllos menyspreatius que no han tingut perquè la seua netedat no contraste amb la seua ja trista autoimatge i imatge pública. En un article publicat a la revista *top* de medicina *Journal of Urban Health*, es mostra un testimoni que exemplifica esta acció:

> *Amaia: Et fan fotos o ho conten a tothom.*
>
> *Sílvia: O ho publiquen.*
>
> *Rosa: Potser ni t'estàs enrotllant amb ell, però [les fotos] t'agafen en una posició que…*
>
> *Sílvia: Sí, que sembla que li estàs besant…*
>
> *Maria: O que estàs molt a prop seu i sembla una cosa que no és…*
>
> *Eva: Bé, esta foto estarà ahí tota la teua vida, t'estarà corcant fins que et muires. La foto et seguirà fins a la tomba.*
>
> *Maria: S'ha compartit, s'ha guardat, s'han fet captures de pantalla…*
>
> *Eva: Hi ha gent que s'acaba suïcidant perquè li fa molt de mal.*

Este totalitarisme destructor d'adolescents es trenca amb

valents testimonis de persones que han fet una altra opció contra vent i marea, una opció per l'amor i no pel poder, per l'amistat i no per la traïció, per la bellesa i no per la violència. És evident al llarg de la vida que les persones que fan esta opció per l'amor mantenen molt millor la seua salut i atractiu que les que opten pel poder. És evident que esta opció supera la violència i que el poder la fomenta. Diguem-ho alt i clar, impedim que s'embrute a valents que facen públics estos testimonis.

Garazi Álvarez
Lidia Bordanova
Ane López de Aguileta
Garazi López de Aguileta
Ane Olabarría
Ramon Flecha

[Imatge: Freepik]